

Moniaistisuus parantaa museoiden saavutettavuutta

Yksittäisissä museoissa on tehty esteettömyys- ja saavutettavuustyötä jo vuosia. Sen lisäksi että kynnyksiä on madallettu ja tiloihin tuotu istuimia, joilla levähtää kierroksella, on etsitty ratkaisuja, joilla vitriinien ja tekstien sisällöt avautuvat heille, jotka eivät näe tai eivät muista syistä saa selvää teksteistä.

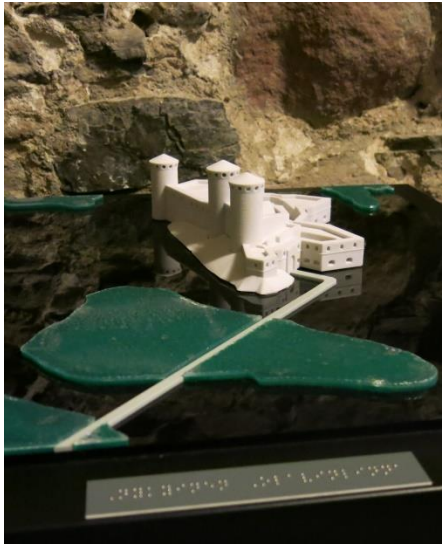
Esteettömyyttä ja saavutettavuutta voidaan parantaa tarvitsematta kajota kulttuurihistoriallisesti arvokkaisiin rakennuksiin. Sen osoittaa esimerkiksi viime vuonna valmistunut Olavinlinnan remontti, jossa Museoviraston ja Senaatti-kiinteistöjen yhteistyönä rakennettiin linnan sillalle sekä pääportille vievien portaiden tilalle kulkuluiskat, joita pitkin sekä pyörätuolilla että rollaattorin tai rattaiden kanssa liikkuvat pääsevät Vesiportin bastioniin. Lisäksi pihassa ollut huonokuntoinen mukulakivetys korvattiin samantapaisella liuskekivellä, jollaisella pihaa on katettu 1960–70-luvuilla tehtyjen peruskorjausten yhteydessä.

Kuva: Kansallismuseo/Jouni Marjamäki

Vaihtoehto vitriinille

Pohjakerrokseen rakennetun uuden perusnäyttelyn lähtökohtana on pidetty sitä, että kaikkeen saa koskea. Olavinlinnassa onkin tällä hetkellä maan laajin kokoelma kosketeltavia esineitä. Niiden valmistuksessa on käytetty hyväksi 3D-tulostusta. Koska tekniikka mahdollistaa tulostamisen muovin lisäksi myös muista materiaaleista, on esimerkiksi Olavinlinnan pienoismalli tulostettu hiekkakivestä.

Kuva: Kansallismuseo/Jouni Marjamäki

Näkövammaiset toivovat, että 3D-tulostusta käytetään tulevaisuudessa entistä laajemmin havainnollistamaan vitriineissä säilytettäviä esineitä sekä isokokoisia patsaita tai rakennuksia, joita tähän mennessä on voitu hahmottaa vain kuvailutulkkauksen avulla.

Työpaja lapsille ja lapsenmielisille

Työpajassa puolestaan on käytetty hyväksi uustuotantoa. Monet aidot materiaalit kuten lasi, metalli, keramiikka tai pellava toimivat sellaisinaan. Työpajassa on tilaisuus eläytyä linnan elämään vaikkapa kattamalla linnan herttuan pöytä aikakauden astioilla ja ruoilla, istuutamalla linnan päällikön tuoliin, sovittamalla aikakauden asuja tai kutomalla pystykangaspuilla. Pienimpien iloksi on karttapalapelejä, puupalikoita oman linnan rakentamista varten sekä linnan tornin muotoinen nukkekoti.

Kuva: Kansallismuseo/Jouni Marjamäki

Remontti toteutettiin Olavinlinnan saavutettava näyttely ja lasten työpaja -hankkeena, joka on saanut rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastolta, ja rahoitusviranomaisena on toiminut Etelä-Savon maakuntaliitto.

Kirjoittaja on vapaa toimittaja

Teksti: Kirsti-Sisko Salonen

Kuvat: Kansallismuseo/Jouni Marjamäki